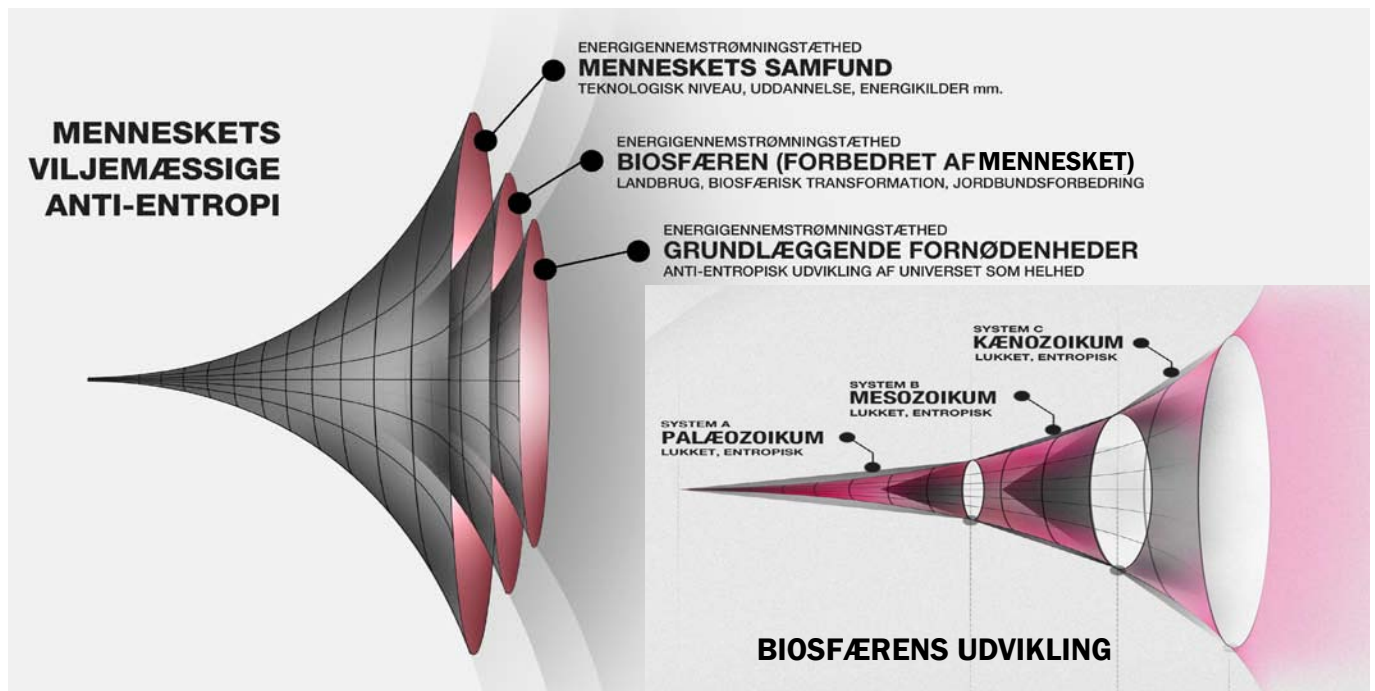

Schiller Instituttet

Nyhedsorientering februar 2012

UNIVERSETS LOV: FREMSKRIDT ELLER UNDERGANG

Dette er en redigeret udgave af en tale Tom Gillesberg, formanden for Schiller Instituttet i Danmark, holdt ved et møde den 2. februar 2012. Lederen af LaRouche-kampagnen i Frankrig, Jacques Cheminade, har fået de nødvendige underskrifter fra folkevalgte til at stille op til præsidentvalget, noget der kraftigt vil påvirke den franske politiske situation. EU's finanspagt er vejen mod fascisme, som det er højforræderi at stemme for. Verden trues stadig af en atomar 3. verdenskrig pga. konfrontationskursen imod Rusland og Kina, mens det amerikanske præsidentvalg tegner til at blive en stor tragedie. Ny revolutionerende forskning viser, at universet er grundlæggende anti-entropisk og kræver at mennesket skal gå mod stadig større energigennemstrømningstæthed for at have en fremtid. Hvis vi følger den »grønne« nulvækst dagsorden, er vi snart lige så uddøde som dinosaurerne.

Hele foredraget med diskussion kan ses og høres på <http://schillerinstitut.dk/drupal/node/564>.

Jaques Cheminade fransk præsidentkandidat

Den 31. januar annoncerede Jacques Cheminade, lederen for LaRouche-bevægelsen i Frankrig, i et interview med den højt respekterede kompromisløse journalist Jean-Jacques Bourdin på Radio Monte Carlo (RMC), at han nu har underskrifter fra over 500 borgmestre, parlamentsmedlemmer og senatorer til støtte for hans kandidatur til det franske præsidentvalg. Dermed vil han være en af de få kandidater til præsidentvalget, der finder sted den 22. april. Det vakte stor fransk opmærksomhed og blev dækket af alle de forskellige franske medier, fordi mange ellers kendte

franske politikere, tidligere statsministre og tilmed partiformænd som lederen af Front National, Marine Le Pen, har haft svært ved at få de nødvendige tilsagn fra borgmestre, parlamentsmedlemmer og senatorer til at stille op.

Alle journalisterne jagede så Jacques Cheminade for at få at vide, hvordan han som en såkaldt »lille« kandidat kunne få disse underskrifter, når så mange kendte politiske ledere ikke har været i stand til det. Svaret er selvfølgelig, at det er fordi Jacques Cheminades tid er kommet. På samme måde som LaRouche-bevægelsens tid er kommet verden rundt, for de ideer vi repræsenterer er de eneste, som kan

**KONTAKT OS: Skt. Knuds Vej 11, kld. tv., 1903 Frederiksberg C, 1551-5648408
35 43 00 33 • SI@SCHILLERINSTITUT.DK • WWW.SCHILLERINSTITUT.DK**

give adgang til en ordentlig fremtid. Den politik, der netop nu bliver ført af EU og Obama-administrationen i USA, er en total katastrofe, som under ingen omstændigheder kan give befolkningen en fremtid bortset fra en lille eksklusiv elite, der kan fortsætte med at holde fest i Titanics saloner, mens resten af befolkningen går nedenunder og hjem. Det vil denne elite så selvfølgelig også gøre om kort tid.

Sidst Cheminade var i stand til at stille op som kandidat ved det franske præsidentvalg var i 1995, hvor hans hovedtema var behovet for at gribe ind over for »finansiel aids«. Han hævdede dengang, at den udvikling man havde haft med afregulering af den finansielle verden og den efterfølgende kraftige vækst i den finansielle sektor, ikke var et fremskridt, men en proces der var i gang med at dræbe økonomien og vor fremtid, i lighed med hvordan aids kan ødelægge et menneskes fremtidsudsigter. Han sagde, at jo før man gjorde op med denne livstruende udvikling i økonomien, jo større var chancerne for at overleve.

Hvem er bange for Cheminade?

Da Cheminade stillede op for 17 år siden, blev han maltrakteret af de franske institutioner og de franske medier. På trods af at han til fulde havde opfyldt kravene for at stille op, så nægtede man at give ham de lovpligtige statslige valgbidrag og den ret til lige mediedækning, som han ifølge loven havde krav på. Fra de øverste kredse i statsapparatet og ned til den mindste rotte i de franske medier, så brød man alle love og regler for at forhindre, at Jacques Cheminade kunne få sit budskab ud. På lignende vis brugte man ved de to efterfølgende præsidentvalg i 2002 og 2007 alle tænkelige beskidte tricks for at forhindre Cheminade i at stille op, og undgik dermed at der var et reelt alternativ for vælgerne til at stemme på repræsentanter for den korrupte og indspiste franske elite.

Krisen i Frankrig er nu så dyb, at rigtig mange borgmestre rundt om i Frankrig er overbevidste om, at der skal noget helt andet end det nuværende officielle Frankrig til, hvis nationen skal overleve. I modsætning til Danmark, hvor både regering og opposition tilsyneladende er enige om, at man ikke skal gribe ind over for finansiel spekulation, så er finansspekulation nu så forhadet i Frankrig, at socialistkandidaten Francois Hollande har gjort sig til talsmand for en bankopdeling for at gribe ind over for spekulationen, og præsident Sarkozy har i et desperat forsøg på at genvinde vælgernes gunst krævet gennemførelsen af en skat på finanstransaktioner. Men dem der kender til fransk og europæisk politik ved, at det er samme form for tom valgetorik, som Helle Thorning-Schmidt leverede op til folketingsvalget. Retorikken vil være glemt lige så hurtigt, som den sidste stemme er talt op, og man har erobret sin ministertaburet. Man vil hellere være en velbetalt lakaj for finansinteresserne, der har pengene og magten, i håbet om at kunne få anerkendelse og personlige fordele.

Jacques Cheminade, derimod, er ikke i lommen på disse finansinteresser og har som leder af LaRouche-kampagnen i Frankrig gennem mange årtier bevist, at han ikke skifter

kurs efter, hvordan vindene blæser. Han har derfor en enestående troværdighed, der er afgørende netop nu. Derfor har vi nu en ny politisk situation i Frankrig, som alle må forholde sig til. Den virkelighed, som politikerne forsøger IKKE at snakke om, de dramatiske problemer som verden står med, og som politikerne allerhelst vil glemme, bliver man nu tvunget til at forholde sig til. Man kommer også til at måtte forholde sig til det alternativ, der eksisterer til den nuværende håbløse økonomiske politik, for Jacques Cheminade repræsenterer løsninger og visioner, der kan bringe Frankrig og Europa ud af krisen.

Cheminades kandidatur er måske et tegn på, at der er håb for Europa, og at vi er på vej mod nye og bedre tider. Det afhænger af, hvordan den franske befolkning reagerer på den mulighed, som de nu har fået. Har de fået tæsk nok og er klar til at prøve noget nyt, eller vil de hellere vente med at handle, til de har mistet resten af deres pension og rettigheder? Vil de vente med at handle, til de har mistet endnu mere, og den økonomiske og politiske situation i Frankrig har ført til yderligere krige og socialt kaos? Til Frankrig endegyldigt har mistet sin økonomiske og politiske suverænitet? Det er det store spørgsmål i forbindelse med præsidentvalget.

EU-pagten baner vej for fascisme

Dagen før denne glædelige begivenhed i Frankrig fik den europæiske magtelite desværre sin politik igennem med vedtagelsen af EU's finanspagt i Bruxelles. Den blev meget passende vedtaget den 30. januar på 79-årsdagen for Adolf Hitlers magtovertagelse i Tyskland. Kansler Merkel kan jo så sige: »Vi kan stadigvæk diktere en vanvittig politik for Europa, der ikke blot vil ødelægge resten af Europa, men også smadre Tyskland.« Helga Zepp-LaRouche, den internationale formand for Schiller Institutet og formand for partiet BüSo i Tyskland, karakteriserede vedtagelsen af Finanspagten som den værste beslutning siden Brüning's politik i begyndelsen af 30'erne. Hans politik banede dengang, gennem massive nedskæringer i økonomien og folks levestandard, vejen for Hitler. Først kom nedskæringerne, så fulgte socialt kaos, og når folk så blev stadigt mere desperate, så kunne briterne få held til at markedsføre denne kugleskøre østrigske hippie, som Hitler var, og få folk til, i deres desperation, at støtte denne højtråbende idiot. Folk ønskede at prøve noget andet, og det kom de så sandelig også til.

EU-pagten består af nedskæringer, reduktion af de offentlige udgifter, nedbringelse af staternes gæld osv. Man vil sætte realøkonomien og befolkningerne på skrump. Man vil overflytte nationernes økonomiske beslutninger til EU og forsøge at spare sig ud af krisen. Vil det forbedre økonomien? Nej, den vil blive langt værre. Der vil være et kraftigt fald i levestandarden, og allerede i løbet af kort tid vil det skabe socialt kaos i mange af de europæiske lande. Vi ser det allerede i Grækenland, men tænk på Spanien, hvor man har en ungdomsarbejdsløshed, der er på over 50%, og hvor næsten hver fjerde spanier er arbejdsløs. Samtidig er der en voksende sandsynlighed for, at vi i løbet af kort tid

Jacques Cheminade, lederen for Solidarité & Progrès der udgør LaRouche-kampagnen i Frankrig, ses her på en pressekonference, efter at han har annonceret, at han har de 500 underskrifter fra borgmestre, parlamentsmedlemmer og senatorer, der er nødvendige for at stille op til præsidentvalget den 22. april. Det gik som en chokbølge gennem Frankrig, for andre kendte politikere og partiledere, som f.eks. lederen af Front National, Marine Le Pen, har ikke været i stand til at samle opbakning nok.

vil se en statsbankerot i Grækenland, der kunne blive fulgt af noget lignende i Portugal, og måske snart efter Italien og Spanien. Euroen kan snart blive sprængt i småstykker. Desværre er der meget få offentlige personer, der tør modsætte sig Finanspagten. I Italien har den tidligere finansminister Giulio Tremonti kaldt pagten for en krigserklæring imod Italien og den italienske befolkning. Det er korrekt, men den er ikke kun en krigserklæring imod Italien men imod alle, der er en del af EU.

Sideløbende med at man vil gennemtvinge drastiske nedskæringer i realøkonomien og folks levestandard, så forbereder man en række nye kæmpe hjælpepakker til banker og finansverdenen. På det nylige Verdensøkonomiske Forum i Davos i Schweiz var QEIII, kvantitative lempelser version 3.0, det store samtaleemne i kulisserne. City of London og den amerikanske chef for Federal Reserve, Ben Bernanke, vil endnu en gang pumpe masser af ny likviditet ind i finansverdenen, men denne kombination af en skrumpende realøkonomi og en voksende pengemængde, er opskriften på hyperinflation. Det er som at pisse i bukserne i frostvejr. På kort sigt forhindrer man tilsyneladende, at de udsatte banker går bankerot, fordi de får alle de penge de måtte ønske, men i næste ombæring er det så pengene, der ingenting er værd. Det medfører selvfølgelig socialt kaos, og så er man er i gang med at skabe det vi så i 30'erne om igen.

At stemme for finanspagten er højforræderi

Det er højforræderi for danske politikere at stemme for, at Danmark skal med i EU's finanspagt. Der er ingen undskyldning for det. Al snak om at Danmark skulle øge sin økonomiske og finansielle troværdighed gennem at gå med

i EU-pagten, gennem at vise at vi er villige til at piske os selv og lave nedskæringer og yde ofre, er svindel og humbug. Det er man totalt ligeglade med i finansverdenen. Danmark øger ikke sin kreditværdighed gennem at associere sig med det gigantiske taberprojekt, som euroen er. Tværtimod. Det, der indtil nu har gjort Danmark til en sikker havn for finansielle investeringer i en ellers meget risikobetonet verden er netop, at vi ikke har været med i euro-projektet og derfor ikke er koblet til eurolandenes problemer.

Man skader Danmarks interesser gennem at stemme for, at vi skal med i Finanspagten. En dansk deltagelse i pagten er også i direkte modstrid med de to folkeafstemninger om euroen, som vi har haft her i Danmark, hvor befolkningen tydeligt sagde fra over for både euroen og europoprojektet. På trods af det vil både regeringen og oppositionen stemme for, at Danmark skal lækkes sammen med denne synkende betonklods. Politikerne vil tilsyneladende hellere være velbetalte lakajer for det nuværende system end patrioter, der forsvarer Danmarks og den danske befolknings interesser og fremtid.

Nogen vil sofistisk argumentere, at vi her i Danmark må ofre lidt af vor velfærd for at hjælpe alle de andre lande og gøre verden bedre, men det er ondsindet sludder. Det gavner IKKE verden, at Danmark går med i Finanspagten. Det er tværtimod et forræderi imod menneskeheden, for den form for økonomisk politik som pagten repræsenterer, truer med at udrydde menneskeheden. Vi har en ondartet kræftsvulst i vores økonomi og finansielle system. Derfor må vi ligesom en god kirurg finde kræftsvulsten og fastslå, hvor meget den har spredt sig. Derefter skal det syge væv bortopereres, og man må følge op med efterbehandling for at sikre, at sygdommen er bekæmpet og ikke kommer til-

bage. Men Finanspagten og resten af den nuværende EU-politik gør det stik modsatte. Når kræftsvulsten svækkes, fordi patienten bliver svagere, så fokuserer man på, hvordan man skal hjælpe kræftsvulsten med at klare sig gennem krisen. Vil kræftsvulsten overleve, når patienten dør? Nej, så går finansverdenen selvfølgelig ned sammen med resten.

Webcast med Lyndon LaRouche: Den store trussel vi må besejre

larouchepac.com/webcasts/20120206.html

3. verdenskrig er stadig ikke afværget

Krisen er ikke kun økonomisk. Den samme form for vanvid, som vi ser i USA og Europa på det økonomiske plan, ser vi også i form af briternes kampagne for 3. verdenskrig. Indtil nu er det gennem en meget aktiv indsats fra os og andre kredse, specielt i det amerikanske militær, lykkedes at få forhindret, at Israel eller USA har iværksat et militært angreb på Iran eller Syrien. Dermed har vi indtil nu undgået, at Storbritannien og deres lakaj Barak Obama har fået skabt en direkte militær konfrontation mellem Vesten og Kina, Rusland, Indien og Asien i det hele taget. En konfrontation som vil ende med et atomart ragnarok i form af 3. verdenskrig. Det har været kampen i FN's sikkerhedsråd, hvor USA, Storbritannien og resten af EU har forsøgt at få vedtaget en resolution, der vil kræve et systemskifte i Syrien. Man vil have, at Assad skal gå af, ikke fordi den syriske befolkning har besluttet det, men fordi Storbritannien og USA har besluttet det. Men det har Rusland og Kina sagt blankt nej til. Man vil under ingen omstændigheder være med til at gennemtvinge et sådant regimeskifte og mener, at det på ingen måde er FN's opgave.

Rusland har klart meldt ud, at man vil nedlægge veto imod en sådan resolution imod Syrien, og man har fuld opbakning fra Kina, Indien og andre lande, for man har set hvad der sker, når man rækker fanden lillefingeren. Fanden er Storbritannien, EU og USA, og man gav ham lillefingeren i form af et flyveforbud over Libyen, for så derefter at se Nato gennemføre næsten 6 måneders intensive bombetogter, der førte til Gadaffis fald og hans efterfølgende likvidering. Der blev gennemført et regimeskifte, der på ingen måde var sanktioneret af FN's sikkerhedsråd. Efter mordet på Gadaffi var Storbritannien og Obama så klar til at rykke videre imod Syrien og Iran.

Forsøg på systemskifte i Rusland

Rusland, Kina, Indien og stadig flere andre lande har sagt fra over for denne politik, for de ved, at selv om det lige nu mest er regimeskifte i Syrien og Iran, som man taler om, så ønsker man også regimeskifte i Rusland og i Kina, og i alle andre lande, der ønsker at bevare deres nationale suverænitet. Obama har netop udnævnt Michael Anthony McFaul til ny amerikansk ambassadør til Rusland. Hans første handling som nyudnævnt ambassadør var at invitere

lederne af den liberale opposition, der ledte protesterne imod resultatet af det nylige russiske parlamentsvalg, som Putin vandt, på besøg på ambassaden. Det signalerede, at McFaul betragtede oppositionen som de legitime magthavere i Rusland, ikke den folkevalgte Putin. Det skabte stort postyr i Rusland, hvor medierne spurgte, hvad McFaul egentlig havde gang i. Man fremhævede, at McFaul i 2001 havde skrevet en bog med titlen »Ruslands ufuldstændige revolution: Politisk forandring fra Gorbatsjov til Putin« og spurgte, om han nu havde tænkt sig at gøre arbejdet færdigt, gennem at få afsat Putin.

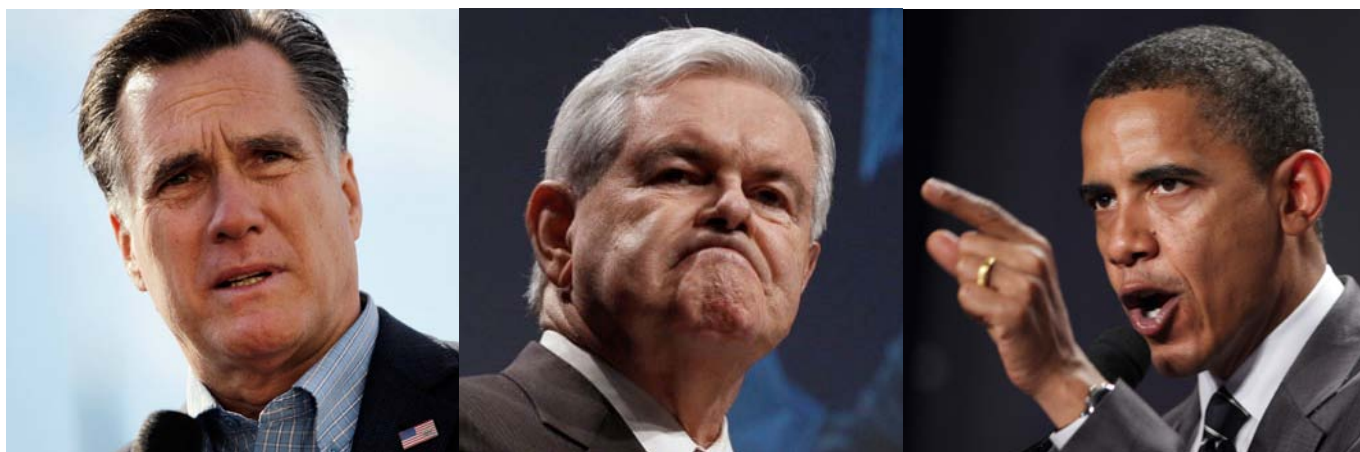
Vi har også gennem længere tid set en massiv kampagne i de vestlige medier imod Putin, på trods af at han har bred folkelig opbakning i Rusland. Der er selvfølgelig nogle vestligt støttede liberale kredse i Moskva og Sankt Petersborg, der ikke kan lide ham, men rundt omkring i det meget store russiske territorium, nyder han stor opbakning, fordi man ser Putin som manden, der stoppede opløsningen af Rusland. Han stoppede den opløsningsproces, der begyndte med Sovjetunionens sammenbrud under Gorbatsjov, og som fortsatte under drukkenbolten Jeltsin, hvor man så Rusland blive voldtaget og maltakteret af vestlige finansinteresser, der sammen med russiske oligarker plyndrede Ruslands og Sovjetunionens opsparede fysiske kapital.

Efter at Putin blev præsident i 2000, begyndte en reetablering af russisk suverænitet og genopbygning af Ruslands rolle som en betydelig magt i Eurasien med indflydelse i resten af verden. Mange russere kan sagtens se, at tingene burde være bedre og at Putin har fejl og mangler, men mener, at han er langt bedre end en vestlig marionet, der blot tager imod ordrer fra udenlandske finansinteresser, som Gorbatsjov og Jeltsin gjorde det. Putin står derfor til klart at vinde præsidentvalget i marts, og dermed er der udsigt til, at han sidder som præsident de næste fire eller otte år. Det vil indebære en kontinuitet, hvor Rusland ikke vil være en lakaj for vestlige interesser men i stedet forfølger Ruslands og resten af menneskehedens interesser.

Rusland satser på Arktis og rummet

Rusland agter at genopbygge sit rumprogram, og Rusland er i gang med en massiv satsning på Arktis og en tilbagevenden til Sibirien og andre øde dele af sit territorium, så man kan udvikle og drage nytte af de råstoffer, der findes gemt. Det er det stik modsatte af den anti-industrielle politik, som nu er gældende i Europa og USA. Det stik modsatte af den afmontering af industrisamfundet, der er i gang, når man lukker kernekraftværkerne og i stedet vil dække sit energibehov med vindmøller, solceller og træflis.

I Rusland og Kina ved man, hvad det her drejer sig om. Bag al snak om pres på Syrien og Iran og medfølgende regimeskifte er der en dagsorden, hvor man ønsker at knække Asien og dets udvikling. Asien skal ikke have lov til fortsat udvikling, når USA og Europa er i gang med at ødelægge sig selv. Den konfrontation Storbritannien ønsker mellem Vesten og Rusland, Kina og Asien er derfor stadig på dagsordenen, og hvis man fortsat følger den kurs, ender man

Mitt Romney (tv) og Newt Gingrich (mf) kæmper om at blive den republikanske kandidat til at udfordre præsident Obama (th) ved præsidentvalget i november. De er alle tre dybt uegnede som USA's præsident og varsler økonomisk kaos, fascisme og mulig 3. verdenskrig, hvis der ikke kommer helt nye faktorer på banen. Kun LaRouche-bevægelsens aktivitet gør, at der stadig er håb.

med en atomkrig mellem Øst og Vest. Storbritannien har ikke selv ressourcerne til at føre en sådan atomkrig mod Rusland og Kina, så man er afhængig af, at der er en gal amerikansk præsident (som f.eks. Barack Obama eller Mitt Romney), der vil føre den krig, som i høj grad kan true menneskehedens fortsatte eksistens. En global atomkrig vil være så dødbringende, at der ingen garanti er for, at menneskeheden tidsnok vil komme på fode igen, til at løse de store problemer, der er på vej i form af en øget kosmisk stråling og anden galaktisk aktivitet, som vi er tvunget til at bemestre, hvis der fortsat skal være menneskelig aktivitet på Jorden.

Den amerikanske valgtragedie

Alt dette finder sted, mens der er en amerikansk valgkamp, hvor Obama ikke er blevet udfordret af Hillary Clinton eller nogen anden i det Demokratiske Parti, på trods af den rolle han har spillet som en britisk lakaj, der fortsatte George W. Bush' upopulære krigspolitik, og som gentagne gange har trampet på den amerikanske forfatning. Obamas seneste tale til nationen viste, at han ikke mener, at man skal måle hans succes ud fra, hvordan det går med den amerikanske økonomi og den amerikanske befolknings ve og vel, men på hans evner til at føre krig og likvidere så mange af USA's fjender som muligt. Hans tale begyndte og sluttede med Obamas »bedrift« med at få myrdet Osama bin Laden. Så dybt kan USA altså synke, hvis man har en præsident som Barack Obama, der ikke tjener USA's interesser men Storbritanniens.

Men på trods af katastrofen de seneste fire år, og at LaRouche har gjort klart hvor katastrofalt det vil være, hvis Obama får lov til at fortsætte som præsident, så har alle de andre spillere i det Demokratiske Parti, inklusive Bill og Hillary Clinton, altså kapituleret til Obama og lovet at støtte hans genvalg. Bill Clinton vil måske sige: »Det er rigtigt, at Barack Obama er en frygtelig person, der har været skadelig for USA, og som aldrig burde have været i nærheden af det amerikanske præsidentembede, men nu drejer det sig om at få en demokratisk præsident. Han har størst chance for at vinde, hvis han ikke har modkandidater, så vi må

fokusere på at støtte ham i opgøret med den republikanske kandidat.« Man håber så på, at det ikke går så galt, som LaRouche siger.

På lignende vis ser det ud til, at man i det Republikanske Parti har besluttet, at slå sig til tåls med en af de nuværende katastrofale kandidater, der er aktive i primærvalgene: Favoritten Mitt Romney, udfordrerer Newt Gingrich eller outsideren Ron Paul. De er alle sammen lige så totalt uegnede til at være præsident, som Obama er. Der er ikke noget som helst godt at sige om dem, og intet håb om at de kunne gøre noget som helst godt. Når Newt Gingrich holder taler i Florida om, at han synes USA skulle have en base på Månen, så har det intet at gøre med virkeligheden. Han forestiller sig, at det skal ske uden at staten skal bruge særligt mange penge ved hjælp af det private erhvervsliv. Rumprogrammet skal være privatiseret, og private kan så byde ind på forslag til forskellige programmer. Så kan man jo f.eks. udskrive konkurrencer, hvor den der først får bygget en base på Månen får en belønning. Der er ingen kontakt med virkeligheden. Der er mange her, der er begejstret for at Ron Paul siger, at han vil trække USA ud af de mange militære konflikter rundt om i verden, men han er samtidig en tilhænger af den østrigske økonomiske skole og mener, at alt skal være privat, og at centralregeringen i princippet skal nedlægge sig selv.

Vi har en global strategisk situation, hvor man er i gang med at forberede et opgør mellem USA og Rusland og Kina, der har sin naturlige afslutning i en atomkrig. Vi har samtidigt et sammenbrud af det internationale finanssystem, og med amerikanske præsidentkandidater som på ingen måde er egnede til at håndtere og løse disse kriser. Der skal nogle drastiske positive overraskelser til. Derfor har LaRouche-kampagnen også lanceret en national kampagne med udgangspunkt i seks kongreskandidater, for at sætte krisens alvor og de nødvendige løsninger på dagsordenen. Samtidigt har man etableret en internetbaseret tv-station, der sender programmer 16 timer i døgnet på www.larouchepac.com.

Med udsigt til et opgør med to præsidentkandidater, Obama og Romney, der begge repræsenterer en grøn selv-

MENNESKETS VILJEMÆSSIGE ANTI-ENTROPI

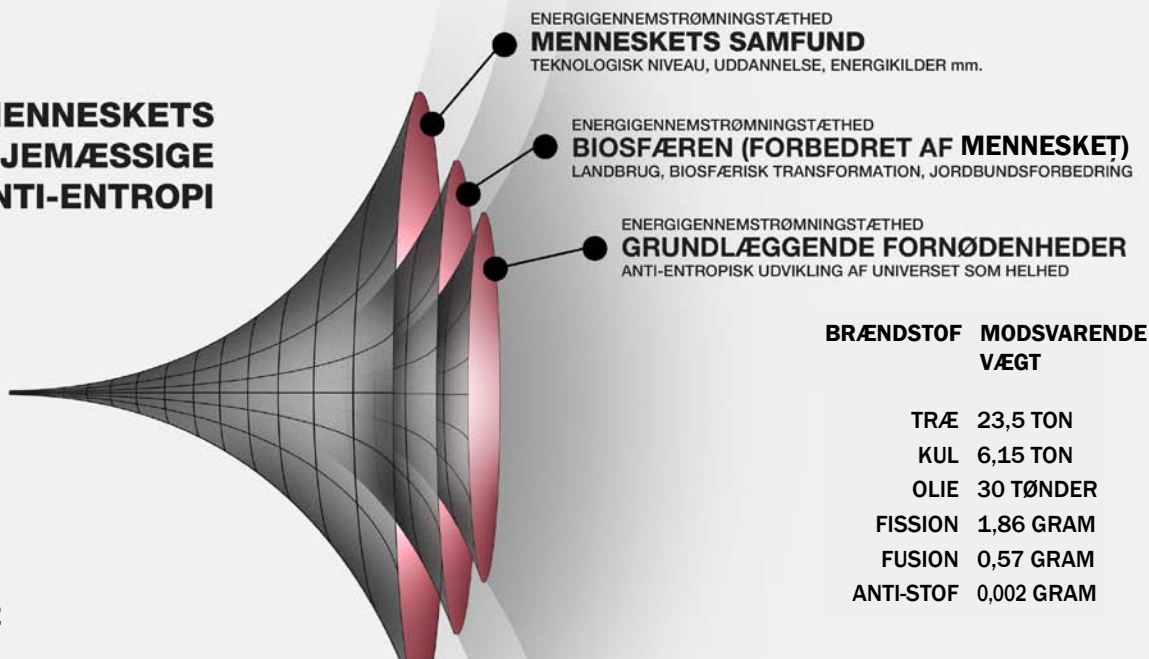

Fig. 2

ENERGIGENNEMSTRØMNINGSTÆTHED

Forskning i livets udvikling på Jorden viser, at en stadig stigende energigennemstrømningstæthed (den mængde energi der strømmer gennem et tværsnit af arealet eller volumen i løbet af en given tidsenhed) er det gennemgående træk i biosfærens udvikling. Figur 1 viser hvorledes tre forskellige faser i livets udvikling på Jorden afløser hinanden gennem »masseudryddelser«, hvor størstedelen af dyrearterne uddør og erstattes af arter, der baserer sig på en bedre teknologi med en højere energigennemstrømningstæthed. Det var tilfældet da dinosaurerne uddøde for 65,5 mio. år siden for at blive erstattet af pattedyrene. Som man kan se på keglerne, var udviklingen af det nye efterfølgende system allerede i gang inden »masseudryddelsen« markerede overgangen til det nye system.

På samme måde viser Figur 2, at hvis menneskeheden skal overleve, så skal den udvikle sig hurtigere og øge samfundets energigennemstrømningstæthed mere, end både biosfæren og »baggrundsudviklingen« i universet som helhed. Det sker gennem videnskabeligt og teknologisk fremskridt, som i dag vil sige kernekraft, fusionskraft og stof-antistofreaktioner. Vedligeholdelsen af dette udviklingsforspring er anti-entropiens fysiske udtryk.

Figur 3 viser et afgørende teknologiskifte i faunaen mellem system A, system B og system C fra Figur 1, fra havbaseret liv – til livets kolonisering af landmasserne med frøbaserede planter – til træer med frugt og bær. Den voksende energigennemstrømningstæthed i floraen gør mere avancerede former for dyreliv, som f.eks. pattedyrene, muligt. Figur 5 viser det stigende antal dyrearter med en større differentiering, der er en konsekvens af den stigende energigennemstrømningstæthed. Figur 6 viser det stigende stofskifte i de mere udviklede systemer, der gør stigende energigennemstrømningstæthed til et krav for at overleve.

Se videoerne: www.schillerinstitut.dk/drupal/node/562

Fig. 7 t.v.: Mange forskellige arters parallelle udvikling af fjer (røde rektangler) og flyveevne i løbet af 100 mio. år op til KT-udryddelsen og fremkomsten af fugle. Det viser, hvorledes biosfæren på mange forskellige tidspunkter i sin udvikling forsøgte sig med at udvikle den revolutionerende teknologi, der endte med at blive nutidens fjer og fugle.

I løbet af 100 mio. år endte fjer på mange forskellige dyr, men i de fleste tilfælde var de ingen nytte til. På et tidspunkt var teknologien imidlertid så udviklet, at fuglene kunne indtage deres plads som en afgørende dele af biosfæren. Det viser, at det ikke er darwinisme og naturlig selektion, der kendetegner biosfærens udvikling, men en iboende trang til anti-entropisk forbedring og fremskridt.

MENNESKETS UDVIKLING AF NATUREN har transformeret den næringsfattige naturligt forekommende teosinte til moderne næringsrig majs.

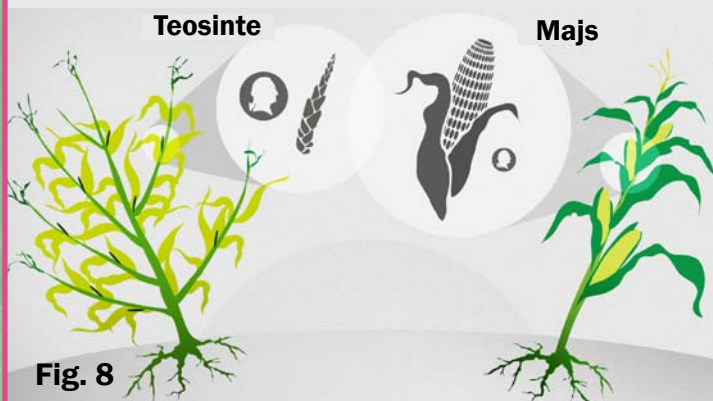

Fig. 8

mordspolitik, og som ingen intentioner har om at stoppe finansverdens overgreb imod realøkonomien og befolkningen og i stedet få reel økonomisk genopbygning og jobskabelse i gang, så har LaRouche iværksat en afgørende flanke i den amerikanske og internationale diskussion. Den amerikanske befolkning (og den europæiske) må have indsigt i det videnskabelige fundament for en menneskevenlig økonomisk politik og derigennem en forståelse af, hvorfor den »grønne« politik med en overgang til teknologier med en lavere energigennemstrømningstæthed er en alvorlig trussel imod menneskeheden.

Galaktisk stormvejr på vej?

På www.larouchepac.com er der blevet præsenteret en lang række videoer der viser, hvorledes Jorden tilsyneladende allerede er på vej ind i et galaktisk stormvejr. Påvirkningen af Jordens klima fra Solen og stråling fra det ydre rum ser ud til at forandre sig. Derfor er der en tendens til mere ekstreme vejrfænomener her på Jorden i den seneste tid, og den kulde, som vi lige nu føler her i Danmark og Europa, er faktisk en direkte konsekvens af en ændret solaktivitet, der har påvirket polarvindene omkring Nordpolen, og dermed foranlediger den arktiske kulde til at strømme ned på langt sydligere himmelstrøg end normalt. Det gælder også i Nordamerika, og den form for påvirkning af Jordens klima, pga. ændret solaktivitet og ændrede omstændigheder i rumvejret omkring os, er noget der gennem tiderne har skabt enorme forskelle i Jordens klima og i livsbetingelserne her på Jorden.

Vi kan, ved at studere geologiske aflejringer fra Jordens historie, se den stadige forandring i de påvirkninger Jorden har været udsat for fra det ydre rum, og ved at der har været perioder, hvor der har været meget ugæstfri forhold her på Jorden. Perioder, hvor der har været ekstremt koldt, måske på grund af meget kraftig kosmisk stråling, og der har været perioder med bombardementer af materie fra det ydre rum. Hvis vi skal overleve som menneskehed, så skal vi, inden vi når det næste tidspunkt, hvor vi bliver udsat for sådanne dramatiske begivenheder fra det ydre rum, som drastisk kunne ændre livsbetingelserne her på planeten, være i stand til at håndtere den slags begivenheder.

Jordens anti-entropiske udvikling

De seneste to »weekly reports« på larouchepac.com fremlægger en banebrydende forståelse af denne problemstilling og undersøger udviklingen af livet på Jorden, som en rettesnor for de universelle spilleregler der må styre menneskehedens handlinger og fortsatte udvikling. Se på denne illustration (Figur 2 – se midtersiderne), der er lavet af Sky Shields fra vores videnskabsteam »The Basement«. Det er en gruppe af unge talentfulde videnskabsfolk, der har overtaget kælderlokalerne, hvor LaRouche bor, og som gennem en årrække har arbejdet målrettet på at kunne fremlægge, hvordan Jorden og livet på Jorden har udviklet sig, og for den sags skyld hele Galaksen. De kan nu dokumentere, at det man lærer i fysiktimerne, hvor man bliver påduttet, at

termodynamikkens 2. Lov er universelt gældende, og at alt i universet med tiden vil diffusere og udjævne sig i en entropisk proces, indtil al energien på et tidspunkt er brugt op og hele universet dør varmedøden, er fundamentalt forkert.

Tværtimod kan videnskabsteamet bevise, at hvis man studerer den udvikling, der har foregået på Jorden over de seneste milliarder af år, og specielt de seneste 500 mio. år med mere udviklede livsformer, så forholder det sig stik modsat. Vi befinder os i et levende, pulserende univers, der hele tiden udvikler sig. Vi lever i et univers, der præges af en anti-entropisk udvikling med en stadig stigende energigennemstrømningstæthed, dvs. en stadig mere koncentreret energi pr. arealenhed eller volumen. Der skabes hele tiden nye fænomener og principper. Der er en vedvarende anti-entropi, og det er de spilleregler, vi som menneskehed er tvunget til at indordne os under. Udviklingen i universet giver sig til kende i et krav om stadig stigende aktivitet, både mængdemæssigt i form af større energi- og materieforbrug, men også kvalitetsmæssigt, målt i form af voksende energigennemstrømningstæthed.

Biosfæren omformede Jorden

På Figur 2 repræsenterer den inderste af de tre hyperkegler den naturlige stigning i energigennemstrømningstætheden, der er nødvendig for at følge med universets anti-entropiske udvikling som sådan. Det er, hvad man kan kalde »baggrundsudviklingen«, der hele tiden finder sted. Hyperkeglen uden for den repræsenterer så hvad den russiske videnskabsmand Vladimir Vernadsky døbte biosfæren. Biosfæren er den samlede biologiske aktivitet på Jorden set som et sammenhængende system under ét.

Man antager, at da Solsystemet blev skabt for omkring 4,7 mia. år siden, og materie efterfølgende samlede sig til de forskellige planeter inklusive Jorden, så var det en død jordklode uden liv. Men allerede inden for kort tid begyndte liv i form af meget primitive livsformer at sætte sit præg på Jorden. De forskellige levende processer udbredte sig, udviklede sig og voksede sammen med hinanden på forskellig vis. På samme måde som et menneskelegeme består af mange forskellige celler, organer og processer, der har hvert deres liv, men som alligevel er en del af, og styres af, en overordnet proces, så sameksisterer alt liv på Jorden som et sammenhængende system i form biosfæren. Denne biosfære har omformet Jorden og dens atmosfære mange gange.

I løbet af biosfærens historie har den til stadighed udviklet sig gennem at bruge stadig mere avancerede teknologier og stadig mere udviklede og specialiserede livsformer, og den har haft en vækst i såvel omsætningen af energi og materie som energigennemstrømningstæthed, der er større end den »baggrundsudvikling«, der er i universet som helhed.

Menneskets udvikling af biosfæren

Vi mennesker bliver i stigende grad en vigtig del af biosfærens fortsatte udvikling og repræsenterer noget mere og større end biosfæren som sådan, en indflydelse Vernadsky døbte noosfæren. På samme måde som han navngav bio-

sfæren efter dens egenskab af liv, på græsk »bio«, så døbte han noosfæren efter menneskets enestående evne til kognitivitet og erkendelse gennem det græske ord »noo«, dvs. tanke eller ånd. Denne noosfære er menneskehedens aktivitet og indflydelse taget under et, og på samme måde som biosfæren tog kontrol over udviklingen på Jorden, tager vi i stigende grad kontrollen over både den døde materie og biosfæren. Udvikler denne noosfære sig som den bør, dvs. at vi så har en sund udvikling af menneskehedens og de menneskelige samfund, så vil energigennemstrømningstætheden vokse kraftigere end den gør i biosfæren og i universets »baggrundsudvikling«. Dette ses som den yderste hyperkegle i Figur 1.

I biosfæren sker udviklingen gennem at forskellige arter erstattes af nye. Der er altid arter der uddør, og nye der kommer til. Ingen arter har overlevet Jordens udvikling uforandret. Der kan være funktioner, der består, men de udføres over tid af nye arter, der tager over efter nogle mere primitive, som så uddør. Det er kendetegnende for udviklingen af biosfæren, at alle arter på et eller andet tidspunkt skal uddø for at skabe plads for noget nyt og bedre.

Er mennesket udødeligt?

Kan mennesket afvige fra dette princip? Ja, det kan vi, for den proces som vi ser i naturen i form af en stadig udvikling af nye arter over lang tid, mange gange over mange millioner af år, den ser vi i menneskets udvikling, i form af viljemæssige forandringer i vor opførelse og vor interaktion med naturen og vore omgivelser. Vi udvikler os hele tiden til en ny art. Menneskehedens i dag er ikke den samme, som eksisterede for 50 år siden. Vi gør i dag ting, som ikke var muligt for 50 år siden, og vi vil forhåbentlig gøre fantastiske ting i fremtiden, som vi knapt er i stand til at forestille os i dag. Gennem menneskehedens historie har vi på den måde hele tiden forandret vor arts karakteristika, og det vil vi forhåbentlig fortsat gøre. Menneskehedens fortsatte overlevelse afhænger nemlig af det.

For at give disse erkendelser et mere fast videnskabeligt fundament har vores »basement«-team produceret en række videoer og skrifter, som kan findes på larouchepac.com, hvor man altså også finder de seneste to ugentlige rapporter med deltagelse af LaRouche og forskellige deltagere fra »basement«-teamet. Her bliver dette princip om stigende energigennemstrømningstæthed i biosfæren dokumenteret. Det viser sig samtidigt, at den problemstilling, som vi står over for i vores menneskelige samfund, når vi skal organisere samfundet og fastlægge den økonomiske politik, er den samme, som hele biosfæren har stået overfor gennem hele sin eksistens.

Masseudryddelserne

Det illustreres af Figur 1, der beskriver hvad man kan kalde lukkede systemer (eller dyriske systemer) i modsætning til det evigt foranderlige menneskelige system. Igennem livets udvikling her på Jorden kan vi se, at der med jævne mellemrum har været »masseudryddelser«, hvor de fleste af

alle dyrearter er forsvundet. Den mest kendte i almenheden er den såkaldte KT-udryddelse, der repræsenterer overgangen fra Kridttiden til Tertiærtiden for ca. 65,5 mio. år siden. De fleste kender den som dinosaurernes endeligt, punktet hvor dinosaurerne og krybdyrene, efter at have regeret Jorden i næsten 200 mio. år, pludseligt alle sammen forsvandt i løbet af kort tid. Derefter tog pattedyrene over.

KT-udryddelsen var en af fem meget tydelige »masseudryddelser«, som man har fundet ved geologiske undersøgelser. Tidspunkter hvor mellem 80% og 99% af alle de daværende dyrearter uddøde i løbet af kort tid. Men »masseudryddelser« er måske en misvisende betegnelse, for i alle tilfælde blev det daværende system med arterne, der uddøde, erstattet af et nyt system med endnu flere arter, der var mere teknologisk udviklede end de tidligere. Nye arter, der var mere velegnede til at udsprede liv på hele Jordens overflade. Derfor er det måske forkert at snakke om masseudryddelser. Overgangen fra Kridttiden til Tertiærtiden var måske en masseudryddelse set ud fra dinosaurernes standpunkt, men fra vort udgangspunkt, pattedyrenes udgangspunkt, så var det ikke en masseudryddelse, men overgangen til at vi kunne tage magten på Jorden.

Denne form for overgang er kendetegnende for livets udvikling på Jorden, og det er, hvad Figur 1 er et forsøg på at illustrere. Der er en kegle, der repræsenterer den anti-entropiske stigning i energigennemstrømningstætheden for system A, Palæozoikum (»De gamle dyrs tidsalder« for 542-251 mio. år siden). Inde i keglen fødes et nyt system B, Mesozoikum (»Dyrene i midtens tidsalder« for ca. 251-65,5 mio. år siden), som har en hurtige vækstrate end system A. Inde i keglen for system B fødes så et nyt system C, Kænozoikum »De nye dyrs tidsalder« fra ca. 65,5 millioner år siden og frem til i dag), som har en vækstrate, der er større end system B's.

Vi har tre forskellige systemer med to dramatiske overgange: Overgangen fra system A til system B, PT-udryddelsen, hvor 96% af de daværende dyrearter uddøde, og overgangen fra system B til system C, KT-udryddelsen, hvor omkring 80% af alle arter uddøde. Modellen illustrerer, at allerede inden system A blev udryddet, så var system B i gang med at udvikle sig. Krybdyrene var allerede blevet udviklet, mens system A stadig eksisterede. Den begivenhed, som man kalder en masseudryddelse, men som måske i virkeligheden burde kaldes et vagtskifte, opstår, når det nye system med nye arter er bedre egnet end de gamle til at tage vare på de fremtidige muligheder for livet på Jorden. Så dør de gamle arter ud, for der er ikke længere behov for dem. Der er kommet noget nyt og noget bedre.

Da dinosaurerne blev erstattet af pattedyrene

Det samme ser vi i forbindelse med den berømte KT-udryddelse, hvor dinosaurerne forsvandt. Pattedyrene eksisterede allerede i form af små gnavere, og der var forgængere til vores nuværende fugle. Der kommer så et punkt, hvor forsknings- og udviklingsfasen er forbi, og de nye teknologier er køreklare. Det nye system tager så over og ud-

vikler et komplet system baseret på den nye teknologi. Der udvikles nye arter til at overtage alle de forskellige funktioner i det gamle system. Dyr, der er specialiseret til at fylde en bestemt funktion, bliver erstattet af en ny endnu mere specialiseret art baseret på den nye teknologiske platform, som pattedyret repræsenterer.

Den fremstilling af dyrenes udvikling som findes i darwinismen, hvor man hævder, at det er tilfældige mutationer og en naturlig selektion, der er drivkraften, stemmer dårligt overens med det, som vi kan observere. Det er i stedet biosfæren som helhed, der er under konstant udvikling. Biosfæren som helhed udvikler sig i retning af en stadig større energigennemstrømningstæthed. Der bliver et stadig større energiforbrug, men også et voksende energiforbrug af energi i en mere koncentreret form, energi med en højere energigennemstrømningstæthed og dermed af en højere kvalitet. Det gør, at pattedyrene i forhold til deres forgængere repræsenterede en langt større frihedsgrad for biosfæren.

I begyndelsen af Jordens udvikling kunne liv kun overleve i havet. Det var et bekvemt sted, for vand er et medie, der er i konstant bevægelse. Det formidler føde og andre ting organismene har brug for, og det gør det let at reproducere sig. Samtidigt beskytter vandet imod den farlige ultraviolette stråling fra solen og den varierende kosmiske stråling. Det er, som at befinde sig inde i en beskyttende og nærende livmoder. Men livet i havene begyndte gennem deres aktivitet at frigive stadig større mængder ilt, der transformerede klimaet og dannede Jordens beskyttende atmosfære, og gjorde det dermed muligt for liv at bevæge sig op på land.

Da livet kom til landjorden

Men for at liv for alvor skulle kunne kolonisere Jordens landarealer, så skulle det biologiske system først transformeres. Der skulle være en form for indpakning, der gjorde det muligt for liv at gå op på land og samtidigt bringe det livsvigtige vand med sig. Det modsvarer, som det beskrives af »basement«-teamet, processen når vi begiver os ud i rummet. Vi må selv have en atmosfære med, i form af en iltmaske, for at kunne overleve der ude i rummet. På lignende vis måtte livet have vandet med sig i en form, hvor det ikke ville fordampe, hvis det skulle kunne overleve på land. Planter var ligeledes vant til at blive holdt oppe af vandet, men så snart de bevæger sig op på land, så skal de slås med tyngdekraften. Planter er nødt til at fungere med en ny teknologi i form af kar, stængler og lignende, for at kunne skyde i højden. I løbet af lang tid blev alle disse nye plante- og dyrearter, der kunne sprede liv på de ellers gølle kontinenter, så udviklet.

Der er samtidig hele tiden en parallel udvikling af biosfærens planteliv og dyreliv. Da pattedyrene overtog magten efter KT-udryddelsen, blev der samtidigt udviklet en helt ny fauna med frugter og bær, der havde meget en høj energikoncentration, så pattedyrene kunne få dækket store energibehov i langt mere koncentreret form. Det er altså biosfæren som helhed, der gennemgår en lang række ham-

skifter, hvor den transformeres op til en højere teknologisk platform. Men det sker ikke ved en simpel tilfældighed. Det er ikke tilfældigt, at vi har alle disse dejlige fuglearter her på Jorden. Vi kan gennem geologien se, at der allerede inden fuglene for alvor spredte sig samtidigt med pattedyrene, så var der mange forskellige forsøg i krybdyrenes tidsalder, hvor biosfæren eksperimenterede med at lave bevingede væsener. Der var mange forskellige dyrearter, der udviklede fjer, uden at de nogensinde kunne bruge dem til noget. Men de kom på den måde til at medvirke til, at den teknologi, der gjorde fuglene mulige, blev udviklet.

Tilfældighed eller målrettet udvikling?

Når man betragter biosfærens udvikling, så har det ingen lighed med det tilfældighedsprincip, der kendetegner darwinismen. Det er langt mere lig den proces, som man kan betragte, når en sædcelle har befrugtet et æg. Det starter en proces af celledelinger og udvikling, der for det utrænede øje kan forekomme som en lang række tilfældige udviklingstrin, indtil man pludselig kan se, at det er et foster med en fantastisk lighed til det ophav, ægget og sædcellen kom fra. Da hele celledelingsprocessen begyndte, lige efter at sædcellen havde befrugtet ægcellen, var det umuligt at se, hvad det var, som processen arbejdede frem imod, men det viste sig ikke at være en anarkistisk tilfældig proces, men en målrettet og utroligt differentieret proces, hvor alle de mange forskellige celler havde det fremtidige færdigudviklede foster, som det bestemmende mål. Det var det fremtidige resultat, der bestemte alle de forskellige transformationer på vejen. Samme form for udviklingsproces, men i en meget større tidsskala, virker det som om, at vi ser i livets og biosfærens udvikling her på Jorden.

Det rejser nogle store spørgsmål. Hvordan kan det hænges sammen? Det vi ser, er at universet ikke er entropisk. At det ikke følger termodynamikkens 2. lov. Universet går ikke mod stadig større anarki og større uorden. Tværtimod. Vi ser en anti-entropisk udvikling, hvor der gennem en konstant skabelsesproces skabes stadig smukkere, mere udviklede ordningsprincipper. Der skabes nye systemer med et større udviklings- og skabelsespotentiale. Det, der tilsyneladende begyndte som en jordklode af død materie, blev snart erobret af livet, og biosfæren tog over. For kort siden, for mellem 200.000 og 2 mio. år siden, kom så de første mennesker, som på daværende tidspunkt ikke ville se ud til at skulle kunne få nogen stor betydning her på Jorden, men indenfor den korte tid der er gået siden, så er det i dag mennesket, der regerer og bestemmer, hvordan hele biosfæren skal udvikles fremover.

Mennesket må ud af Jordens livmoder

Hvor skal denne proces så ende? Mennesket er i en vis forstand stadig på fosterstadiet. Vi lever en beskyttet tilværelse her på Jorden, pga. den beskyttende atmosfære livet har skabt. Det er som om, at det var ventet, at vi ville komme, og at tingene var blevet forberedt og gjort klar for os, ligesom forældre forbereder sig på en baby, der er på vej.

Men nu er tiden kommet, hvor vi skal ud af livmoderen og ud i verdensrummet, hvor alt ikke bliver gjort for os. Når vi f.eks. rejser til Månen, så finder vi ingen atmosfære. Den skal vi selv lave. Der er ingen naturlig biologi. Den skal vi selv skabe. Det samme gælder, når vi skal til Mars, og når vi skal videre ud i Galaksen.

Vi ved ikke, hvornår det er deadline for os i helt bogstavelig forstand. Hvornår menneskeheden, hvis den ikke behersker den fornødne teknologi, bliver udraderet som dinosaurerne blev det, fordi vi ikke udviklede os hurtigt nok. Vi ved, at den deadline eksisterer, for der er ingen undtagelser til det princip om anti-entropisk udvikling, som styrer universet. Vi ved, at vi skal udvikle os hurtigere end den anti-entropiske »baggrundsudvikling«, der er i vores galakse, hvis vi ikke ønsker at dø ud og erstattes af noget andet.

Når vi nu ved, at vi skal lave disse gennembrud, og vi ved, at menneskeheden på et tidspunkt vil blive udryddet på grund af et bombardement af stråling og ubehagelige himmellegemer fra det ydre rum, hvis ikke vi hurtigt får langt større kontrol over begivenhederne på Jorden, i Solsystemet og i den nærmeste del af vor galakse, hvad venter vi så på? Vi skal transformere vores økonomi til stadig højere niveauer af energigennemstrømningstæthed, for det er der, at vi får tilgang til teknologi, som vi kun kan drømme om i dag, og som vil sætte os i stand til at overleve den deadline, der ellers vil blive hvor skæbne.

Grøn nulvækst trussel mod menneskeheden

I Figur 2 kan man se den dramatiske øgning i energigennemstrømningstætheden, der allerede er inden for vores rækkevidde i dag. Den mængde energi, som man kunne få ud af 23,5 ton træ, kunne også skaffes med 6,15 ton kul, 30 tønder olie eller 1,86 gram brændsel ved dagens kernekraftteknologi. Behersker vi fusionskraft, så kræver det kun 0,57 gram brændsel, og ved stof-antistof-reaktioner falder det til 0,002 gram. Vi kan få en stadig større mængde energi ud af en stadig mindre masse. Det giver en øget energigennemstrømningstæthed. Det giver en øget magt over naturen. Det giver en øget skaberkraft.

Det burde derfor være klart, at den grønne nulvækst-tankegang er den største trussel imod menneskeheden. Vi skal ikke afskaffe kernekraft og gå tilbage til træflis. Det svarer til at vælge at få samme skæbne som dinosaurerne. Vi skal beherske fusionskraft og stof-antistof-reaktioner. Vi skal til Månen og til Mars. Vi skal til at forstå og kontrollere Jordens klima.

På et tidspunkt besluttede biosfæren sig for, at landmasserne ikke skulle være golde og døde, men at man ville erobre dem. De har nemlig ikke altid været fulde af liv. Hvis man ønsker at bringe naturen tilbage til sin oprindelige form, så ville det betyde, at udrydde alt liv på kontinenterne. Det er måske det, som Verdensnaturfonden egentlig arbejder for. Vi skal i stedet forstå og beherske Jordens klima langt bedre, så vi kan forbedre forudsætningerne for liv her på Jorden, og samtidigt udsprede det til andre dele af Galaksen.

Asien er et lyspunkt

På trods af den selvmordstrang, der dominerer det politiske liv i Europa og USA, så er der lyspunkter, for det her er ideer, som man forstår og reagerer på i Rusland, Kina, Indien, Sydkorea og andre steder. Både i form af at ville ud i rummet, men også gennem forberedelsen af fremtidige rumrejser gennem at gå aktivt ind i Arktis. Rusland har allerede ambitiøse planer for at bygge en selvforsynende »rumstation« i Arktis, og Kina, der ikke selv er en nabo til Arktis, er i gang med at bygge isbrydere, fordi de har tænkt sig at være med til den arktiske udvikling.

At man lytter til disse ting i Rusland, Kina og andre dele af Asien, og er modtagelige for dem, gør at der er håb, men det er samtidigt vor opgave, at få Europa og USA til at vende tilbage til livet. Det er på tide, at vi holder op med at flirte med døden og vores egen undergang. Vi skal i stedet more os gennem at opbygge verden, gennem at lave nye opdagelser og nye videnskabelige og kulturelle gennembrud.

Ser man på det nylige EU-topmøde og vedtagelsen af EU-pagten, så virker det som om at dødsprocessen allerede har sat ind. Hjernedøden har indtruffet, og man burde måske undersøge, om der er kritiske organer, som man kan donere til andre mere levedygtige patienter. Men som Jacques Cheminade viser det i Frankrig, så er vi et potentielt lederskab, der kan sikre Europas fremtid. Vi har en aktiv kampagne i Tyskland, vi er aktive her.

Schiller Institut-konference i Berlin

Når folk vågner op til, at den grumme virkelighed har overtaget deres liv, og at alle de fantasier og illusioner, som de omgav sig med, er bristede, hvad så? Vil man så forspilde sit liv gennem blot desperat at forsøge at kæmpe sig igennem fra dag til dag, når der alligevel ikke er udsigt til en fremtid? Hvorfor ikke i stedet træde ind i vores kampagne med fuld kraft og sørge for, at de kæmpestore udfordringer vi står over for som menneskehed, begynder at blive løst?

Jeg vil derfor opfordre alle til at komme med på vor internationale konference, som finder sted i Berlin den 25.-26. februar, og som vil være et begejstrende lyspunkt i denne ellers noget dystre og uhyggelige verdenssituation. På konferencen vil man få mulighed for at tage del af diskussionen om alle disse spørgsmål på det højest tænkelige niveau. Der vil være videnskab, klassisk kunst, store tænkere, unge dynamiske mennesker, der har tænkt sig at have en fremtid. Jeg vil opfordre alle til at komme med.

Men tag også del i vores kampagne allerede nu. Gå ind på www.larouchepac.com og se de sidste to ugentlige rapporter og de andre videoer, der er på vej. Tilegn dig den kundskab og indsigt, der ligger i dem. Vær med til at sprede kundskaben om videoerne og sørg for, at de løsninger, der er på alle disse problemer, kommer ud til så mange som muligt. Giv folk en mulighed for at være med til at skabe en forandring. Lad ikke angst og bekvemmelighed forhindre dig i at være et historisk individ, der spiller en afgørende rolle for både dit lands og hele menneskehedens fremtid.

VEJEN TIL MARS GÅR OVER ARKTIS

Umka, Rusland

Mars

Læs: www.schillerinstitut.dk/drupal/node/563

Ovenfor ses Jorden fra Nordpolen, der i sammenhæng med udviklingen af Arktis, er ved at blive et vigtigt fremtidigt omdrejningspunkt. Rusland har tilbudt USA et samarbejde om bygningen af en forbindelse over Beringstrædet, så størstedelen af verden kan knyttes sammen i et infrastrukturnet. Samtidig åbner den afsmeltningen af polarisen, der er forårsaget af forandringer i solens aktivitet og den kosmiske stråling, sammen med brugen af ny teknologi nye muligheder. Man kan åbne arktiske sejlruter, hvor man i mange tilfælde kan spare mellem 1/2 og 2/3 af rejselængden og rejsetiden mellem f.eks. Asien og Europa. Arktis har også en lang række uudnyttede reserver af råstoffer, som vi har god brug for.

Menneskets indtog i Arktis er samtidig en vigtig del af forberedelsen på vores fremtid ude i rummet og med koloniseringen af Månen og Mars. Uden for jordens beskyttende atmosfære skal man selv medbringe eller tilvejebringe både atmosfæren og sine forbrugsstoffer, samt alt andet der er nødvendigt for at overleve. Det skal man også, når man vil leve i de mest ugæstfrie dele af Arktis. Rusland er derfor i gang med at forberede bygningen af en arktisk by Umka, der vil blive opbygget som en kernekraftsbaseret selvforsynende rumstation i en ellers ubeboelig del af Arktis. Noget lignende kommer vi en dag til at gøre på Månen, Mars og andre steder i verdensrummet.